

Církev československá
husitská Kladno



Milí čtenáři, zdravíme vás v novém roce 2015 a přejeme stálou radost z Kristova narození, vždyť se narodil právě nám a je stále s námi!

Kázání 1. ledna 2015 ve Slaném

Texty: Iz 7, 14b; Kol 3, 17; L 1, 38; L 2, 21

„Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh)“. Toto Izajášovo proroctví o narození syna jako by neladilo s novozákonní zprávou o Ježíšově narození z panny a o jeho obřízce. Ale proč stavět proti sobě hebrejská slova alma=dívka a betula=panna? Ta dívka Maria byla panna, když počala z Ducha svatého, v plné oddanosti Bohu. „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.“ Tak bylo zajištěno, že od početí není dítě poznamenáno hříchem nesouladu s nebeským Otcem. A Syn Boží jako Syn člověka dává Bohu sám sebe jako výkupné nezměřitelné hodnoty za všechny hříšníky. To vystihuje Jeho jméno Ježíš – Jošua=Bůh spasí či Bůh je spása; jméno vybrané andělem a dané mu při obřízce.

V Ježíši poznáváme, že Bůh není proti nám, ale je s námi, což vyjadřuje jméno Immanuel. Ano, kde se sejdou dva nebo tři ve jménu Pána Ježíše, tedy jako jeho vyznavači, tam On je uprostřed nich (Mt 18, 20). A budeme-li o něco prosit Boha Otce ve jménu Ježíšově, dostaneme to (Jan 16, 23-24). Taková zaslíbení nás povzbuzují na prahu nového roku, abychom všechno, cokoli mluvíme nebo děláme, činili ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkovali Bohu Otci (Kol 3, 17).

Stanislav Jurek

Modlitba z kázání 1. ledna 2015 v Kladně

Pane náš, děkujeme, že jsme mohli minulý rok prožít s Tvým požehnáním. Děkujeme, že Ty jsi Bůh s námi přítomný, který nás nikdy neopustí. Prosíme za letošní rok. Prosíme za všechny strasti, které jsou

před námi. Dej, ať je s Tvou pomocí překonáme. Prosíme, ať si uvědomujeme, že jsi nám stále nablízku, a ať žijeme s vědomím, že Ty jsi živý a milující Bůh. Prosíme o požehnání do tohoto roku. Amen.

Phanuel Osweto

Vánoční dopis od bratra Antonína, který se minulý rok dožil požehnaných 91 let

Všichni moji milí, bratři a sestry v Kristu při vánočním a novoročním shromáždění církve náboženské obce Kladno.

Často vzpomínám a jsem stále v duchu s vámi všemi. Díky Pánu jsem se opět dočkal adventu, radostného očekávání důležité duchovní události nejen pro křesťany, ale pro všechno lidstvo a vše živé na zemi. Náš Bůh, Otec všeho lidstva, se nám dal poznat jako náš Spasitel, ochránce a vykupitel našich životů ve svém jediném synu Ježíši. A tak podle Písma v tomto duchu víry, lásky, pokoje a naděje prožijeme opět letošní Vánoce nejen v radosti z dárků a v hojnosti prostřeného stolu, ale hlavně ve víře v Ježíše, beránka bez viny a hříchu. Jedině v Jeho následování se můžeme osvobodit od světských vin, nepravostí, špatností a hříchů. Při rozumném myšlení to není pro nás nemožné a nic nás to nestojí. Proto Pánu a Jeho Synu uvěřme, Jejich Slovům důvěřujme navždy v pokoře a lásce v srdci a myslí. Takto duchovně obohaceni dary víry, lásky, naděje a spásy vstupujme do roku 2015 s prosbou k Pánu o dobré zdraví, klid v duši, spokojenost, lásku v rodinách a v církvi a také dar štěstí.

To vše do jeho všech dnů vám vyprošuje váš bratr v Kristu

Antonín Hamouz

O pátečním setkání mládeže v kladenském sboru

Sestry a bratři v Kristu, milí čtenáři, opět vychází další vydání našeho sborového časopisu Nahoru. Společně s Vámi se raduji, že jsme mohli s Boží pomocí vykročit do dalšího roku. Věřící člověk si uvědomuje, že každý nový den je zázrak od Boha. Moje přání pro vás je, abyste i v tomto roce žili s Bohem a čerpali od něj síly.

Nedávno mne poprosila sestra Jarmila, abych napsal pár řádek ohledně setkání mládeže v našem sboru. Určitě je to radost podělit se o vše, co se nám s Boží pomocí daří ve sboru. Mnohokrát čteme příspěvky našich členů v tomto časopise a jsou to pěkná připomenutí toho, co zažíváme společně, ale také toho, co prožíváme ve svých osobních životech. Každý z nás, kdo žije s Pánem, má svědectví; svědectví, která přináší víra v Boha.

Setkání mládeže již probíhá pravidelně několik let každé páteční odpoledne. Už od prvního okamžiku, když jsem byl ustanoven do funkce faráře v tomto sboru, jsem se snažil nabídnout naší mládeži možnost pravidelných setkání, která by byla zaměřena na biblické učení. Každý pátek se tak pravidelně schází určitá skupina mládeže, přestože náš sbor v současné době nemá ve svých řadách velké množství mladých lidí. Jedná se o skupinu mladých lidí, kteří si najdou čas a chuť se setkávat a tímto naplňovat Pánovo slovo „Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich“ (Mt 18, 20). Vždycky probíráme různá témata, ale hlavně se zaměřujeme na nedělní liturgické texty. To jim pak umožňuje snadnější pochopení textu nedělního kázání. V současnosti na páteční setkání chodí mimo jiné i dva chlapci, Michael Bartoň a Jiří Urban, kteří nenavštěvují naše nedělní bohoslužby. Ovšem jsou v této skupině zakotveni a velmi rádi se zapojují i do našich sborových programů. Například během minulého roku se zapojili v rámci Mikulášské slavnosti, kterou s nimi nacvičoval bratr Miloš Feller. Tito dva chlapci svými schopnostmi velice obohatili celou akci a můžeme být vděční za to, že je Bůh přivedl do sboru a jsou součástí naší mládeže.

Phanuel Osweto

Ze života sboru

Při bohoslužbách o adventních nedělích jsme minulý rok zahájili novou tradici. Děti s bratrem farářem přinášely svíčky před oltář, kde byl připraven adventní věnec. Na něm pak bratr farář zapálil příslušný počet svíček. Jako doprovod zněla v podání Pavly a Martiny píseň Ejhle Hospodin přijde. Bylo to moc milé a působivé, díky za ten nápad!



Na Mikulášské slavnosti si to děti opět pěkně užily. Pod vedením Miloše Feller a Zuzky Lomíčkové připravily pěkné společné vystoupení. A pak ještě přímo před Mikulášem a jeho andělem zazpívaly, zatančily nebo řekly básničku. Mikuláš přivezl koš s dárky na sáňkách, každý dostal zaslouženou

odměnu, od nejmenších až po chlapce z mládeže, o nichž nám psal bratr Phanuel.



Třetí adventní neděle sloužila bohoslužbu sestra farářka Emanuela Blažková z pražské obce kostela sv. Václava na Zderaze. Je to maminka naší sestry Jitky Rendlové, potěšila se zde nejen s námi, ale i se svými vnoučaty.



V pondělí 22. prosince jsme v rámci pravidelných setkání v Domově pro seniory oslavili narození Pána Ježíše bohoslužbou s Večeří Páně. Účastníky setkání přišla potěšit i dcerka bratra faráře Esterka.



Ve sboru jsme pak narození Pána oslavili na Štědrý den při odpolední bohoslužbě s dětmi a při noční bohoslužbě s ostatními příchozími.

Při bohoslužbě na svátek sv. Štěpána jsme si připomněli prvního mučedníka a zamýšleli jsme se nad tím, zda dokážeme svědčit jako Štěpán.

S loňským rokem jsme se rozloučili při nedělní bohoslužbě s Večeří Páně a při silvestrovském posezení při hojném občerstvení.



Přelom roku byl letos hodně poznamenán Evropským setkáním mladých Taizé, které se tentokrát konalo v Praze. Část mládežníků byla ubytována v Kladně. Hlavní tíhu organizace nesli v Kladně bratři a sestry z ŘKC, za náš sbor byla spolu s bratrem farářem Osweto styčnou osobou Martina Škutová. Někteří naši členové pomohli ubytováním (Jiří Tučan, Kamila Krucká, Martina Škutová), někteří péčí o nocležníky v půjčeném bytě (Markéta Vlková, Lenka Kondorová), někteří nákupem jídla a péčí ve sboru (Pavla Vlková, Vilma Pokorná, Judith Osweto), ostatní napečením a finančním příspěvkem. O zprávu jsem poprosila Martinu a Vilmu, jejich příspěvek je zařazen samostatně.

Nový rok jsme přivítali opět bohoslužbou, které se zúčastnila i část mládeže ze setkání Taizé. A pak se již opět rozjel pravidelný život sboru.

V mimiškolce jsme si připomněli příběh tří králů-mágů, děti balily dárky pro Krále králů.



Na biblické hodině pokračujeme v probírání 2. listu do Korintu. Podklady pro výklad svědomitě připravuje a hodinu spolu s bratrem farářem vede sestra Marcela Bártová.

V sobotu 10. ledna navečer se v našem sboru uskutečnilo setkání rodin, které měly v péči mladé křesťany ze setkání Taizé. Potěšila mě zpráva od jedné sestry z ŘKC, která mi napsala: „Včera jsem poprvé navštívila spodní patro pod Vaším kostelem. Máte to tam pěkně, účelně zařízené! Setkání ‚po‘ Taizé tam mělo příjemnou atmosféru. Děkuju za sebe také za otevřenost Vaší církve k poutníkům Taizé.“

V sobotu 17. ledna pokračovala biblická škola přednáškou docenta Jiřího Beneše. Uvedl nás do problematiky Desatera. Srovnával české překlady, na které jsme zvyklí, s překladem přímo z hebrejštiny. Upozornil tak na možné významy a souvislosti. Například nám známé přikázání „Nevezmeš jména Božího nadarmo“ má význam i „Neneses jméno Boží nadarmo“. Přednáška i následující beseda byly velmi zajímavé a podnětné. Děkujeme.



V pondělí dalšího týdne jsme pak v modlitebně ČCE zahájili Týden modliteb za jednotu křesťanů. Program připravili křesťané v Brazílii na text J 4, 1-42 o setkání Ježíše a samařské ženy. Hlavní téma bylo „Ježíš jí řekne: ‚Dej mi napít!‘“ (J 4, 7) V úterý jsme se sešli v modlitebně CB, ve středu u nás a ve čtvrtek v kapli sv. Floriána. Týden byl zakončen v neděli v lidické Oáze. O zprávu z tohoto nedělního setkání jsem poprosila sestru Vilmu.

Zbývá ještě dodat, že nedělní bohoslužby máme stále nahoře v kostele. Tři nově zakoupená plynová tělesa krásně hřejí, a mají tak ještě jeden účel: shromáždit účastníky v přední části kostela. Aby nám bylo teplo, musíme si sednout dopředu k nim ☺.

Jarmila Chytilová

Závěr Týdne modliteb za jednotu křesťanů

V neděli 25. ledna odpoledne jsem se tohoto setkání zúčastnila s bratrem farářem Phanuelem a Jiřím Tučanem v Lidicích ve středisku Oáza.

Podle mého názoru bylo setkání milé, důstojné, i když pouze v „komorním“ obsazení. Zazněl celý příběh o samařské ženě, přímluvné modlitby i známé písně. Kázáním posloužil bratr farář Jaroslav Kučera z rozdělovské farnosti ŘKC. Krátké pohoštění na

závěr nám poskytl příležitost k užitečným rozhovorům. Ač jsme byli z různých církví, atmosféra byla velmi příjemná.

Vilma Pokorná

Strach – úvod k adventní besedě ve středisku Rosa, Kladno

Bůh nechce, abychom se báli. Ef 2, 1-10: „I vy jste byli mrtvi pro své viny a hříchy... žili jsme skloněni svého těla, dali jsme se vést svými sobeckými zájmy, a tím jsme nutně propadli Božímu soudu tak jako ostatní. Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.“

Už od dětství známe strach z nadpřirozena – toho zlého. Často přicházejí Romové s žádostí o křest děti právě proto, aby byly děti ochráněny před zlým. Nemůže to být pro nás samozřejmě hlavní důvod křtu, ale také to k významu křtu patří. Je třeba dětem všteňovat víru, že Kristus je silnější než veškeré zlo. Apoštol Petr nám ve svém prvním listě 5, 9 radí, jak se s ďáblem vypořádat: „Vzepřete se mu, zakotveni ve víře...“. S touto odvahou a rozhodností můžeme ve jménu Ježíše Krista vypuzovat zlého z rodinných příbytků i jiných prostředí.

Strach můžeme pojmenovat jako obavu, úzkost, trému, stres, depresi. To vše můžeme prožívat při vědomí odpovědnosti za děti. Hrozí alkohol, drogy, riskantní sexualita. Máme dopomáhat dětem nalézat smysl života, kterým je služba Bohu a bližním, jako předjímka Božího království. Žalm 37, 3-5: „...konej dobro...“.

V životě někdy prožíváme obavy o své zdraví i zdraví našich blízkých. V Bibli máme mnoho svědectví o tom, jak Pán Ježíš Kristus uzdravuje. Toto uzdravování je vlastně součástí zvěsti, že se přiblížilo Boží království. Ale protože Boží království v plnosti ještě nepřišlo, potýkáme se s mnohým na cestě k plnému osvobození od všeho zlého. Jen neupouštějme od udělování svátosti útěchy nemocných v jistotě víry.

Mnozí žijí v hmotné tísní. Svě křesťanství osvědčujeme v sociálních službách. K tomu je ovšem potřebí říci něco některým těžko přijatelného, že totiž Pán Ježíš Kristus ujišťuje, že nemusíme mít starost, co budeme jíst, pít, co si budeme oblékat, budeme-li hledat především jeho království a spravedlnost; pak nám bude vše ostatní přidáno. Také apoštol Petr v prvním listě 5, 7 nás povzbuzuje „Všechnu svou starost vložte na něj, neboť mu na vás záleží.“

Mnozí lidé trpí nedůvěrou a obavami ve vzájemných vztazích. Bohužel se ukazuje, že sliby věrnosti často nebývají dodržovány. Je pošetilé v takové situaci nasazovat soukromého detektiva. Apoštol Jan ve svém prvním listu 4, 17b-18 nám dává výborné vysvědčení: „... Jaký je on (Bůh), taková jsme i my v tomto světě. Láska nezná strachu; dokonalá láska strach zahání, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.“ Láska, jakou má Bůh, tedy skutečná láska, má na zřeteli plnost dobra pro milované. Vztah navazují, abych učinil druhého šťastným. Vztah spolehlivě ničí, jestliže jej využívám sobecky pro sebe a druhého vykořisťuji.

V současnosti jsou lidé zachvázeni obavou, kam ten svět spěje. Tento strach je bohužel opodstatněný jako následek odcizení lidské společnosti Bohu. Žalmista dobře vystihuje, v čem je záruka dobré budoucnosti: „Blaze lidu, jehož Bohem je Hospodin!“ (Žalm 144, 15b). Jelikož je skutečnost světa do značné míry bezbožná, nemůžeme jinak než se řídit radou ze Žalmu 37, 3: „Doufej v Hospodina, konej dobro, v zemi přebývej a zachovávej věrnost.“ A apoštol Pavel nám dává zásadní radu, příkaz: „Nedej se přemoci zlem, ale přemáhej zlo dobrem.“ (Ř 12, 21).

Náš největší a nejhlubší zájem by měl být a je o naši spásu a záchranu pro věčný život. Jsme ujišťováni samotným Kristem: „Amen, amen, pravím vám, kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný a nepodléhá soudu, ale přešel již ze smrti do života.“ (J 5, 24). A evangelium má pro nás ještě mnoho povzbuzení jako toto: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3, 16).

Je na nás, abychom se nebáli, ale žili v pokoji.

Stanislav Jurek

Evropské setkání Taizé

Na přelomu roku se v Praze uskutečnilo setkání křesťanů z celé Evropy, které pravidelně organizuje na různých místech francouzská ekumenická komunita Taizé. Nás, kteří jsme se zúčastnili takovéto velké křesťanské akce poprvé, bylo mnoho, stejně jako těch, kteří je naopak vyhledávají pravidelně už léta. Jen pro představu – setkání se zúčastnilo více než třicet tisíc lidí, kteří byli ubytováni v přibližně dvou tisících pěti stech rodinách.

Účastníci strávili v hostitelských rodinách čtyři dny, ráno se účastnili bohoslužeb ve městech, kde byli ubytováni, po nich následovaly debaty na připravená témata a poté se odjíždělo do Prahy na workshopy a přednášky. Témata byla zajímavá a mrzí mě, že jsem se žádné z přednášek nemohla zúčastnit. Člen dominikánského řádu z Istanbulu mluvil o porozumění křesťanů se židy a muslimy, Tomáš Halík přednášel o cestě od pochybností a strachu

k osobnímu setkání s Bohem a zajímavé mohlo být setkání se členy různých řeholních společenství v Praze.

Přestože jsem nestihla žádnou z přednášek, večerní programy šly online na ČT2. Tam jsme mohli sledovat a poslouchat to, co známe z Taizé i my, kteří jsme tam nikdy nebyli. Laudate Dominum, Magnificat, Vieni Spirito Creatore, Confitemini Domino... Zpěvy z Taizé, které jsme si osvojili i my ve sboru v Kladně nebo ve Slaném, zpívaly ty večery tisíce mladých na výstavišti i v úplně zaplněné svatovítské katedrále. No, tolik asi k programu...

My jsme se se Ctiborem rozhodli pro odvážný kousek a ubytovali jsme tři „taizáky“, teda „taizačky“. Mladé Němky byly od začátku úžasně vděčné i za opravdu málo prostoru. Všichni jsme si užili i novoroční oběd, na který jsme si přibrali ještě dvě další Němky. Náš jídelní stůl, který je malý i pro dva a navíc slouží převážně jako stojan na kytky, jsme rozložili, čímž se prodloužil o deset centimetrů na obou stranách a všech sedm si nás posedalo kolem něj. S lokty spořádaně přilepenými k trupu jsme si v průběhu oběda ještě několikrát prostřídali přibory, protože máme od všeho jen šest kusů, na což jsme přišli, až když už bylo pozdě. Oběd byl nicméně skvělým zážitkem pro nás i pro hosty.

Myslím, že ať je člověk mladý nebo starý, je dobré si připomenout, že ekumenická jednota, kterou jsme při Taizé setkání zažili, je důležitá a že nemusíme čekat na další takovou akci, abychom se o ni pokoušeli. Také vstřícní a ochotní pomoci můžeme být každý den, a pokud tím lidem můžeme potěšit aspoň zčásti tak, jako jsme potěšili ty, kteří si tak chválili přístup českých hostitelských rodin, tak to za to stojí.

Martina Škutová

Setkání s mladými z Taizé

Mým úkolem bylo v úterý 30. prosince uvítat v našem sboru skupinu 50 účastníků a dodatečně mi bylo sděleno, že mám připravit snídani. Obavy, že to nezvládnou, byly zbytečné. V pondělí, den předem, ke mně přišla Pavla a společně jsme nakoupily potřebné potraviny. Ráno jsem ještě dokoupila pečivo a na stoly v Komenského síni připravila kávu, čaj, zmíněné pečivo, sýry, šunku a ovoce. Když po deváté hodině přišla celá početná skupina mladých s úsměvem, bylo po obavách. Přišly také Judith s Esterkou. Judith mladé anglicky přivítala a já oprášila svoji ruštinu. Po snídani mladí vytvořili skupinky po deseti v Komenského síni i ve farní kanceláři. V půl jedenácté se pak rozloučili a šli za dalším programem. My jsme uklidili stoly a umyli nádoby.

Mladí účastníci akce byli úžasně slušní, tiší, mírní, jak se na křesťany sluší a jak se od nich očekává. Potěšili mě.

Vilma Pokorná

Pozdrav od Markéty z Walesu

Milí bratři a sestry,

Jarmilina vytrvalost přináší své plody a já po zkouškovém zápřahu konečně píšu do Nahoru. Chtěla bych vás hlavně pozdravit a taky vysvětlit, proč jsem se půl roku neukázala v Kladně. :) Jak většina z vás asi ví, jsem tenhle rok na studijním pobytu v Cardiffu. Rozhodla jsem se pro to minulý rok, když jsem (i přes aktivní psaní dvou bakalářek a přípravu na státnice) začínala vnímat, že ztrácím chuť ke studiu, zapomínám cizí jazyky, nemám čas poslouchat hudbu ani číst, a před mýma očima se začínala rýsovat kariéra experta na nějakou (ještě nezabranou) moravskou vesnici v období baroka. A když se objevila možnost studijního pobytu, narychlo jsem sepsala přesně tyhle dojmy do motivačního dopisu a dvě hodiny před uzávěrkou jsem to odeslala. Muselo to působit velmi srdceryvně, protože za dva dny jsem dostala vyrozumění, že „nominace úspěšná“.

Přijela jsem sem na konci září, po absolvování státnic, a začalo mi tím v podstatě odpočinkové období. Dostala jsem vlastní pokoj, chodila jsem po parcích a mezi cihlovými domy a snažila jsem se rozumět divnému waleskému přízvuku. Asi za týden jsem potkala svých jedenáct „erasmovských“ spolužáků a stala se z nás dost semknutá skupina, setkávající se v knihovně, u nástrojů i nad jídlem. A když k tomu po pár dnech přibyli i poctiví učitelé, kteří svým entuziasmem shazují stojánky na noty, začalo se mi vracet nadšení i motivace. Ze začátku jsem trochu bojovala s angličtinou, teď už jsem si přibrála kurzy němčiny a francouzskou konverzaci – a vím, že tolik volna jen na studium jednoho oboru jsem asi nikdy neměla a ani mít nebudu, tak to beru jako příjemnou dovolenou nebo roční soustředění.

Co se týče křesťanských společenství, je jich tu spousta a různého typu. Krátce po příjezdu jsem se dostala i do charismatického sboru s popovými popěvkami nebo do centra zaměřeného na mezináboženský dialog, ale stabilně se scházím s anglikány (kam chodím v neděli) a se skupinou (převážně) studentů. U anglikánů je mi to hodně blízké (včetně „detailů“, jako je krásná liturgie nebo spousta muzikantů ve sboru), u studentské skupiny musím naopak spoustu věcí překousávat, ale obojí je cenné a doufám, že i polemičtější rozhovory nás všechny posouvají. Kromě toho chodím jednou týdně na půlhodinovou křesťanskou meditaci, na kterou už jsem vlastně byla zvyklá z brněnské CČSH a která je pro mě hodně důležitá.

Ještě další půlrok se do Kladna nedostanu, ale určitě se uvidíme na letní dovolené. Přeju vám hodně požehnání, individuálního i sborového.

Markéta Vlková

Dovolená 2015

Nezapomeňte se přihlásit na společnou dovolenou od soboty 25. července do soboty 1. srpna! Máme zamluven objekt na Moravě, a to velmi pěkné rekreační zařízení Vyhlídka v Blansku, bráně Moravského krasu.

Jaké stěžejní téma nás bude na dovolené čekat, sice ještě nevíme, ale vyzýváme všechny, aby své podněty sdělili svému staršovstvu co nejdříve.

Přihlašujte se a plaťte zálohy Kamile Krucké (příp. Ivance Doubravové) nebo je rovnou posílejte na kladenský účet 2100242006/2010; záloha činí 1000 Kč na osobu a potřebujeme ji do konce února. Celková cena pro dospělé činí 2 835 Kč (tj. 405 Kč na den) a pro děti 2 660 Kč (tj. 380 na den).

Objekt a okolí včetně námětů na výlety si můžete zatím prohlédnout na www.vyhliodka-blansko.cz.

Kamila Krucká

Připravované akce

Únor:

Povídání o manželství. Další ročník Národního týdne manželství ponese motto „**Šťastně až do smrti – není to jen pohádka?**“ a bude zaměřen na to, jak budovat vztahy, které vydrží. Místo a čas setkání se teprve domlouvají.

Pá 13. 2. v 15 hod. bude opět **karneval pro děti**.

So 21. 2. ve 14 hod. **Dvojitá tvář království** – 8. přednáška z cyklu biblického vzdělávání, přednáší sestra jáhenka Ivana Doubravová.

Ne 22. 2. bude při bohoslužbě **pietní vzpomínka** na oběti holocaustu.

Březen:

Pá 6. 3. v 16 hod. **Světový den modliteb**. Program připravili křesťané z Baham na téma: **Dal jsem vám příklad, číňte podobně**. Setkání se bude konat v našem sboru.

Ne 8. 3. v 17 hod. Sborový pěvecký happening **Pamatuj! 2015**. Tak jako minulý rok si připomeneme největší masovou vraždu v historii ČR. Dne 8. března 1944 bylo v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim-Birkenau zavražděno během jediné noci 3 792 mužů, žen a dětí. Celkový počet obětí z tzv. terezínského rodinného tábora přesáhl 10 000 osob.

Jako vzpomínka a vyjádření úcty zazní podobně jako v jiných městech a obcích České republiky písně, jež měli na rtech lidé, kteří šli tehdy na smrt. Tyto a další židovské písně bude zpívat smíšený pěvecký sbor Gaudium, dětský pěvecký sbor Sluníčko a členové

Husova sboru. Krátce k tématu promluví dr. Irena Veverková a bratr farář Phaniel Osweto.

So 14. 3. od 9 hod. bude **soustředění rady starších**.

Ne 15. 3. po bohoslužbě bude **výroční shromáždění**, kde si připomeneme činnost naší náboženské obce, která v letošním roce oslaví 90. výročí svého založení.

So 21. 3. v 15 hod. **Žalmy a poetické knihy** – 9. přednáška biblického vzdělávání, přednáší bratr farář Stanislav Jurek.

Duben:

So 18. 4. ve 14 hod. **Trojiční pojetí Boha** – 10. přednáška biblického vzdělávání, přednáší doc. ThDr. Jiří Vogel Th.D., proděkan HTF UK v Praze.

Ne 19. 4. od 14 hod. se opět koná pochod dobré vůle a shromáždění proti antisemitismu „**Všichni jsme lidi**“ v Praze.

Pravidelná setkání

Neděle 8:15 hod. modlitební skupinka
9 hod. bohoslužba s péčí o děti

Pondělí 15 hod. setkání v Domově pro seniory
17 hod. ženská skupinka nad Biblií

Úterý ženská skupinka domácí – dle domluvy

Středa 16:45 hod. sdílení a modlitby
17:45 hod. biblická hodina

Pátek 9 hod. mimiškolka sudý týden
14:30 hod. mladší mládež
16 hod. mládež
17:30 hod. mužská skupinka sudý týden

Křesťanská poradna

je otevřena každou středu od 15 do 16:30 hod.

Otevřený kostel

je k dispozici každou středu od 15 do 16:30 hod.

Úřední hodiny

pro vyřízení potřebných záležitostí jsou ve čtvrtek od 9 do 11 hod. nebo ve středu od 15 do 16:30 hod.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu

<http://ccshkladno.unas.cz>

Datum vydání: 30. ledna 2015

Red. rada: J. Chytilová, S. Jurek, P. Osweto,
P. Vlková, M. Vlková

Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.